TAM BAĞIMSIZ GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN

İLERİ

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYALİST FİKİR KULÜBÜ

Sayı : 5

23.Mayıs.1969

MİLLÎCİLER BİRLEŞİNİZ!

MİHRİ BELLİ TAHLİYE EDİLDİ

Türkiye emekçilerinin davasını savunduğu için bugüne kadar başına gelmedik kalmayan Mihri Belli, en son Siyasal Bilgiler Fakültesinde verdiği «Türkiye'de karşı-devrim» konulu bir konferanstan dolayı bir süre önce tutuklanmıştı.

Mihri Belli her devirde en tutarlı, en doğru devrimci çizgiyi benimsemiş ve bunun eylemine geçmiştir. Bu yüzden de daima gerici iktidarların boy hedefi olmuştur.

II. Dünya savaşı başladığı yıllarda yurt dışında olan Mihri Belli faşizme karşı direnmek için derhal yurda dönmüştür. O dönemin en ilginç bir yönü de keskin vatansever geçinen kişilerin bir yolunu bulup kapağı Amerika'ya atmak yolunda çaba göstertermeleridir.

O yıllarda vatanı içeriden fethetmek için çaba gösteren saldırgan Alman Faşizminin 5. koluna karşı anti - faşist, kemalist bir örgüt olan İleri Gençlik Birliği kurulmuştu. Mihri Belli bu örgütün kurulmasına önayak olur. 1945 de 80 kadar genç arkadaşı ile birlikte tutuklanır. Bu tutuklanmanın büyük bir kısmı emniyetin tabutluklarında geçer.

1950 de Demokrat Partinin iktidara geçmesiyle perçinlenen karşı - devrim Mihri Belli'yi baş düşman ilân eder ve 167 arkadaşı ile birlikte onu tutuklar. Bu kez Mihri Belli iki yılı emniyetin işkence odaları olmak üzere 7 yıl ağır hapse mahkum olur. Menderes devrinin hemen hemen tümünü hapislerde sürgünlerde geçirir.

27 Mayıs'dan sonra Toprak reformu konusunda yazdığı bir yazıdan dolayı 100 gün hapis yattıktan sonra beraat etmiştir.

18 Aralık 1967 tarihinde Siyasal Bilgiler Fakültesinde verdiği «bugünün Türkiye'sinde devrimci eylem nedir » konulu konferansından dolayıda iki ay tutuklu kalmış ve 5 yıl ağır hapse mahkum olmuştur.

Dik başlı savaşçı Mihri Belli en son yine Siyasal Bilgiler Fakültesinde verdiği «Türkiye'de karşı - devrim» konulu konferansından dolayı tutuklanmışve 2 Mayıs Cuma günü Ankara 2. Ağır Ceza mahkemesindeki ilk duruşmasında tahliye edilmiştir.

İrticaın ardındaki güç :

AMERİKAN EMRERYALİZMİ

Ersen OLGAÇ

(Baştarafı 2. sayfada)

mediğini ve birikimin dışa vurmasını gösterir. Bu tarihi yürüyüşte Hacettepe üniversitesi lâyık olduğu haklı yeri almış ve devrimcilerin saygısını kazanmıştır. Yürüyüşün ertesi günü Hacettepe hakkında basında çıkan yazılardan sadece bir cümleyi buraya almakla yetinelim: «Yollara yığılan Hacettepe öğrencileri Bağımsız Türkiye, Kahrolsun Amerika diye başkent semalarını inlettiler.»

Büyük yürüyüşte atılan sloganlar yığınların, gerçek mücadelenin kime karşı yürütülmesi gerektiğini anladıklarını göstermiştir. Türkiye'de yurtseverler irticaa karşı, yozaba karşı mücadelenin emperyalizm-işbirlikçi burjuvazi - feodal ağa üçlü ortaklığına karşı mücadeleden asla ayrılamayacağını anlamışlardır. Tam Bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye gerçekleşmedikçe Millî Demokratik Devrim tamamlanmadıkça irticaın kökünün kesin olarak kazınamayacağını anlamışlardır. Ve dost düşman şunu da iyice anlamıştır ki bu mücadelede gerici güçler yenik düşeceklerdir. Tıpkı 1922 lerde 1960 larda olduğu gibi. Yeter ki bütün milliciler, bütün içtenlikle «Türküm» diyenler emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ulusal güçbirliğini kurabilsinler.

Bir de şu var: Bu mücadele sosyalizm-kapitalizm mücadelesi değildir. Bu mücadele Türk vatanını sevenle, vatan satıcısı arasındaki mücadeledir. Gerçek Türk milliyetçisi ile milliyetçiliği çıkarları için maske olarak kullananlar arasındaki mücadeledir.

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı yürütülen bu mücadelenin yoğunlaşması ve yurt ölçüsünde genişlemesi için politik eğilimleri ne olursa olsun bütün yurtseverler tek safta güçbirliği safında kenetlenelim. Kenetlenelim ki Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye gerçekleşebilsin.

İrticaın Arkasındaki Güç :

AMERİKAN EMPERYALİZMİ

ERSEN OLGAÇ

Yargıtay Başkanı Sayın İmran Öktem'in cenaze namazına gerici güruhun saldırması karşısında kimi ilerici çevrelerin olayı yorumlayışı en kısa deyişle şöyleydi: «İrtica Hortladı». Oysa, irtica hiç bir zaman ölmemişti ki hortlasın. Her dönemde irtica pusuda beklemiş ve zamanı gelince yâni hâkim sınıflar gerekli görünce yobaz güruhu sahneye çıkmıştır. Bugün Türkiye'de irticaın yaptığı şey Amerikan emperyalizminin çıkarları doğrultusunda onun milis kuvvetliğini yerine getirmekdir. İrtica emperyalizm tarafından beslenmekte ve devrimcilerin karşısına çıkarılarak yurtseverlerin bağımsız ve demokratik Türkiye özlemleri kırılmak istenmektedir.

Cumhuriyet Türkiye'sinde irtica, hiç bir zaman bu dönemlerde olduğu kadar cüret kazanmamıştır. Konya olayları, Şahlanış mitingleri, kanlı Pazar, toplu namazlar ve en nihayet İmran Öktem'in cenazesindeki olaylar. Bu olayların hepsinde laik - demokratik cumhuriyetin yerine feodal - teokratik hilâfetin yeniden kurulması için müslüman Türkler savaşa çağırılmaktadır. İrticaın bu cihad çağrısındaki temel sloganı anti - komünizm dir. Ve hep bildiğimiz gibi nerede Amerikan emperyalizmi varsa orada mutlaka ve mutlaka anti - komünizm silâhı patlatılır. Amaç da milliciler safını bölmek ortaya komünizm korkusunu salarak sömürüyü sürdürmektir. Bu silâh istisnasız bütün yurtseverlere karşı kullanılmaktadır. Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerinin nazarında bağımsızlıktan yana olan bir yurtseverle bir sosyalist arasında hiç fark yoktur. Bu yüzden kim «Amerika'yı sevmiyorsa o komünisttir».Ama bu silâh Türkiye'de artık etkili olamamaktadır. Türkiye'de ak koyunla kara koyunun ayırt edilme dönemi başlamıştır. Sadece bağımsız ve demokratik bir Türkiye'den yana olan ve bu uğurda mücadele eden İmran Öktem'i cenazesinde çıkan olaylar açık seçik olarak bu gerçeği göstermektedir. Amaç Mustafa Kemâl Türkiye'sinden ne kalmışsa onu ortadan kaldırmak ve Türkiye'yi emperyalizmin ve işbirlikçilerinin kayıtsız şartsız tahakküm ve sömürüsü altında geri, teokratik bir ülke durumuna sokmaktır.

Amaç Atatürk Türkiye'sinin son izlerini de silmek ve bu ülkeyi, petrol şirketlerinin bulunduğu Suudi Arabistan'ın durumuna düşürmektir.

Ama irticaın ve onun arkasındaki emperyalizmin yanıldığı bir nokta var: Türkiye'de milli ne varsa, vatansever sağlam ve namuslu ne varsa, onu ezmeden, 27 Mayıs anayasasını ortadan kaldırmadan emperyalizm ve işbirlikçileri amaçlarına varamazlar. Bunlar kendilerini ne kadar güçlü görürlerse görsünler hesapları sonunda yanlış çıkacaktır. Türkiye'yi sıradan bir Amerikan peyki yapmak güçlerini aşan bir işdir. Bu topraklardan bir Mustafa Kemal geçmiştir.

Türkiye emperyalizmi bir millî kurtuluş savaşında ilk yenen ülkedir. Yüzeyde durum ne kadar karanlık görünürse görünsün, Sakarya'ların Dumlupınar'ların derin izlerini taşır bu topraklar.

Bunun böyle olduğu geçenlerde yapılan büyük yürüyüşle açık seçik görülmüştür. Dünyada belki de ilk kez en yüksek yargı organları başta olmak üzere «devlet» sokağa dökülmüştür. Yargıtay üyeleri, Danıştay üyeleri, hâkimler, avukatlar, üniversite öğretim üyeleri, binlerce öğrenci ve halk başkent caddelerinde yaptıkları yürüyüş ile ülkenin sahipsiz olmadığını göstermişlerdir. Bu yürüyüşte dikkati çeken diğer bir noktada Hacettepe üniversitesinin iki bin kişiye yakın bir kalabalıkla bu yürüyüşe katılmış olmasıdır. Bu da, bugüne kadar yürütülen mücadelenin ve özellikle boykotun boşa git-

(Devamı 7. sayfada)

Bir üniversite ki, öğretim görevlilerinden birisi Türkiye emekçilerinin davasına sahip çıktığı için kapı dışarı edilir.

Bir üniversite ki, çatısı altında yanlızca 13 tane profesör barındırır.

Bir üniversite ki, kütüphanesinde bir tek Türkçe eser bulunmaz.

Kısacası bir üniversite ki, Türkiye açısından ileri sayılmasına rağmen, bir çok bölümlerinde son derece yetersiz bir eğitim sürdürülür.

Üniversitenin böylesi ancak emperyalizmin sömürü alanı içerisinde, işbirlikçi sermaye-feodal ağa takımının tahakkümü altındaki bir ülkede olabilir.

Bugün Türkiye'de üniversitelerde bozuk bir eğitim düzeni hüküm sürüyorsa elbette ki bu, sömürü düzeninin bir ürünüdür. Üniversitenin gerçekten bir eğitim kurumu olması ancak bugünkü toplumsal düzenin emekçi halkın yararına değiştirilmesiyle gerçekleşecektir. Eğer yanılgıya düşmek istemiyorsak gerek Hacettepedeki direnişi ve gerekse diğer üniversitelerdeki direnişleri değerlendirirken bu gerçeği bir an bile unutmamalıyız.Meseleyi toplumsal sınıf açısından koymak bizce biricik doğru tutumdur.

Hacettepe Üniversitesinin iki yıllık bir geçmişi var. Tıp Fakültesi kurulalı ise yedi yıl oluyor. Bugüne kadar gerek üniversite olmadan önce ve gerekse üniversite olduktan sonra Hacettepede toplu bir öğrenci hareketi olmamıştır. Bunda üniversitenin Türkiye'ye göre ileri bir nitelikte olmasının payı büyüktür. Buna rağmen Türkiye'nin emperyalizmin sömürü alanı içerisinde geri bir tarım ülkesi olma durumunun sürmesi, toplumumuzun bu gün için en devrimci ve dinamik gücü olan gençliğin ergeç bir gün direnişe geçmesini zorunlu kılmaktaydı. İlk kez böyle bir direnişe geçen öğrenci kitlesinin hernekadar içindeki devrimci unsurlar ağır basmışsa da tutarlı bir devrimci çizgiyi izlemesi beklenemezdi.

Herşeye rağmen otuzbeş gün süren direnme hareketi bir çok olumlu sonuçlar sağladı. Biz olumlu sonuçlar derken üniversite yöneticilerinin şu veya bu isteği kabul etmesini kastetmiyoruz. Rektörlüğe sunulan bütün istekler kabul edilse bile mesele çözümlenmiş sayılamaz. Çünkü meselenin çözümlenmesi demek Türkiye'nin bağımsızlığını kazanması gerçekten demokratik bir toplum haline gelmesi demektir. Bu gerçekleşmedikçe o istekler zaten kesin bir çözüme bağlanamaz. Yönetmeliğin değiştirilmesi, o yönetmeliğin bugünkü biçimde uygulanmasını sağlayan ortam sürüp gittikçe fazla bir şey ifade etmez. Yönetmeliğin ardındaki nedenler zincirini sonuna kadar incelersek karşımıza emperyalizm - işbirlikçi burjuvazi - feodal ağa üçlüsünün sömürü düzeni çıkar. Ayrıntıyı özden ayırt etmesini bilelim ve meselelerimizi doğru koyalım. Böylece kısa vadeli istekleri bütünün içine yerleştirmiş oluruz.

Başyazı

BİR DİRENİŞİN ARDINDAN...

Evet Hacettepede 35 gün süren direniş olumlu sonuçlar vermiştir. Herşeyden önce mücadelenin niteliği ne olursa olsun zorunlu olan kollektif hareket yolu gerçekleşmiştir. Kollektif hareket etmesini bilen kitle mücadele çizgisinde hayli yol almış demektir. Bu yüzden direnişin bu yönünü hiç gözden kaçırmamak gerekir. Elbette ki kollektif hareket zafer demek değildir. Sadece ilk adımdır. İkinci adım ne için mücadele edildiğinin neye karşı durulduğunun doğru saptanmasıdır. Bu yönde de olumlu adımlar atldığı söylenebilir. Hernekadar ilk günlerde «ideoloji yok» sloganıyla ortaya çıkıldıysada emperyalizmin kültürüne, barış gönüllülerine daha ilk günden karşı çıkılmış ve milli üniversite istenmiştir. Direniş olgunlaştıktan sonra bağımsız ve demokratik Türkiye özlemi dile getirilmiş ve yapılan forum ve açık oturumlarda bu sloganların öğrenci kitlesinin büyük çoğunluğu tarafından benimsendiği açıkça görülmüştür.

Direnişin ilk gününden beri içtenlikle mücadele eden tek örgüt Sosyalist Fikir Ku-

(Devamı 6. sayfada)

TAM ZAFERE KADAR SAVAŞ

(17 temmuz 1966'da Hanoi radyosunda yapılan konuşma)

HO Şİ MİNH

Bütün ülkelerdeki yurttaşlar, savaşçılar!

Vahşi Amerikan emperyalistleri ülkemizi ele geçirmek için bir saldırı savaşına giriştiler ama, birbirinden büyük yenilgileri sürüp gidiyor.

Ülkemizin güney kısmına 300.000 kişilik bir işgal ordusu çıkardılar. Saldırgan politikalarının bir aleti olarak kurdukları kukla bir yönetim ile ücretli bir orduyu kullanıyorlar. Vahşinin vahşisi savaş araçlarına başvuruyorlar: zehirli gazlar, napalm bombaları ve benzerleri. Böylesine cinayetlerle güneyli yurttaşlarımızı sindirebileceklerini sanıyorlar.

Ne var ki, Güney Vietnam ordusu ile halk, Milli Kurtuluş cephesinin dirayetli liderliği altında, elele vererek kahramanca savaşıyor ve büyük zaferler kazanıyor Bu mücadele güneyin düşman kuvvetlerinden temizlenmesine, milli birliğin kurulmasına varacak olan tam bir zafere kadar sürüp gidecektir.

Amerikalı saldırganlar güneyde saplandıkları bataktan kurtulmak ve kendi anlaşma koşullarını bize zorla kabul ettirmek için Kuzey Vietnam üzerine amansız hava saldırılarına giriştiler.

Ama Kuzey Vietnam sarsılmayacaktır: ordumuz ve halkımız hem üretimi artırmak, hem de kahramanca savaşmak için gitgide hızlanan bir savaşa girmişlerdir. Bugüne değin göklerimizde 1.200 Amerikan uçağı parçaladık. Düşmanın taş taş üzerine bırakmama savaşını yenmiye, güneydeki sevgili yurttaşlarımıza elden gelen yardımı yapmaya kararlıyız.

Son günlerde Amerikalı saldırganlar tırmanma savaşında çok ciddi bir adım daha attılar. Hanoi ve Haiphong'un dış mahallelerine hava saldırılarına giriştiler. Bu, öldürücü bir yara alan vahşi bir hayvanın can çekişmesine benzeyen umutsuzca bir girişimdir.

Johnson ve ortakları şunu iyice anlamalı: Güney Vietnamda ki saldırıyı hızlandırmak için yarım milyon, bir milyon ya da daha fazla asker getirebilirler. Kuzey Vietnama karşı yoğun saldırılar için binlerce uçak kullanabilirler. Ama, Millî kurtuluş için Amerikalı saldırganlara karşı mücadeleye girişen kahraman Vietnam halkının çelik iradesini hiç bir zaman kıramıyacaklardır. Artan gaddarlıkları sadece işledikleri cinayetleri arttırmış olacaktır. Savaş on yıl, yirmi yıl, ya da daha çok sürebilir. Hanoi, Haiphong ve öteki şehirler ve kuruluşlar yıkılabilir ama kahraman Vietnam halkına boyun eğdirilemez. Bağımsızlıktan ve özgürlükten değerli hiç bir şey yoktur. Zafer günü gelince halkımız yurdumuzu kendi elleri ile yapacak, daha büyük ve güzel yapılarla her yanını süsleyecektir.

Canice savaşlarını ne zaman hızlandırmak isteseler, Amerikalı saldırganların, dünya kamuoyunu aldatmak ve Vietnam'ı görüşmelere katılmak istememekle suçlamak için, barış görüşmeleri sözünü ortaya attığını artık bilmeyen kalmadı.

Cumhurbaşkanı Johnson! Amerikan halkına ve dünya halklarına açıkça cevap ver: Vietnam'ın hükümranlığını, bağımsızlığını, birliğini ve toprak bütünlüğünü garanti eden Cenevre antlaşmalarını sabote eden kim? Yoksa Vietnam ordusu Amerika'yı işgal etti de Amerikalıları kırıyor mu? Vietnamı işgal etmek, Vietnam lıları kırıp geçirmek için Amerikan birliklerini buraya gönderen Amerikan hükümeti değil mi?

Amerika, Vietnamdaki saldırı savaşına son verdiği, bu ülkedeki Amerikan ve uydu kuvvetlerini çektiği gün, ülkemiz hemen barışa kavuşacaktır. Vietnamın tutumu açık: Bu, Kuzey Vietnam Demokratik Cumhuriyetinin dört noktası ile Güney Vietnam Milli kurtuluş cephesinin beş noktasıdır. Başka çıkar yol yoktur.

Vietnam halkı barışı, gerçek barışı, bağımsızlık ve özgürlük için barışı baştacı eder: uydurma barışı, Amerikan barışını değil!

Anayurdun bağımsızlığının savunulması, Amerikan emperyalizmine karşı mücadele veren halkımıza karşı olan sorumluluğumuzun yerine getirilmesi için halkımız ve ordu tek bir gövde gibi elele ve ne pahasına olursa olsun tam zafere ulaşana kadar yılmadan dövüşecektir. Geçmişte Japon faşistlerini ve Fransız sömürgecilerini çok daha güç koşullar altında yendik. Bugün hem ülke içindeki hem dışındaki koşullar daha uygun; halkımızın Milli kurtuluş için Amerikalı saldırganlara karşı verdiği savaş mutlaka tam bir zafere ulaşacaktır.

Sevgili yurttaşlar ve savaşçılar, davamızda haklı olduğumuz için, kuzeyden güneye bütün halkımız elele verdiği için, yenilmez savaş geleneğimiz olduğu için, kardeş sosyalist ülkeler ve bütün dünyadaki ilerici halkların destek ve sevgisini kazandığımız için kuvvetliyiz. Yeneceğiz!

İçinde bulunduğumuz bu yeni nazik anda her türlü güçlüğe ve fedakârlığa katlanmak, Amerikalı saldırganları yenmek yolunda halkımızın bu şerefli tarihi görevi yerine getirmek hususunda beraberce krarlıyız.

Bu fırsattan faydalanarak Vietnam halkı adına, sosyalist ülkeler ile Amerikan halkı da dahil bütün dünyanın ilerici halklarına destek ve yardımları için candan teşekkürlerimi sunarım. Amerikan emperyalistlerinin yeni ve canice plânları karşısında, kardeş sosyalist ülkelerin halkları ve hükümetleri ile dünyadaki barış ve adalet sever ülkeler, Amerikan saldırısına karşı giriştikleri mücadelede tam bir zafere ulaşana kadar Vietnam halkını daha da candan destekleyecek ve ona yardım edecektir.

VİETNAM HALKI ZAFERE ULAŞACAKTIR!

AMERİKALI SALDIRGANLAR MUTLAKA YENİLECEKTİR!

YAŞASIN, BARIŞÇI, BİRLEŞMİŞ BAĞIMSIZ DEMOKRAT VE REFAHLI VİETNAM!

BÜTÜN ÜLKEDEKİ YURTTAŞLAR, SAVAŞÇILAR YİĞİTÇE İLERİ !

EGE KÖYLÜSÜ HAYKIRDI :

TOPRAK İSTİYORUZ

ERGUN AYDINOĞLU
Sosyalist Fikir Kulübü Başkanı

16 Nisan günü Söke'de bağımsızlık ve toprak reformu için bir miting yapıldı. Miting, demokratik köylü hareketlerinin güçlenmeye başladığı Ege bölgesinin yüz köy halkı tarafından düzenlenmişti.

Köylülerin bu girişimi, işbirlikçileri, o yörenin toprak ağalarını, tefecilerini ve de onların uşaklarını telâşa düşürmüş ve mitinge engel olmak için çeşitli tertipler hazırlanmıştı. Daha önce Akhisar ve Ödemiş'deki güçlü köylü mitinglerine engel olamayan çevreler, mitingi düzenleyenlere tehditlerde bulunmaya başlamışlardı. Yayınlanan karşı bildirilerde bu hareketin bir komünist hareketi olduğu ileri sürülmüş, köylülerin mitinge katılmamaları istenmiş ve Ziraat Odaları Birliği başkanı, 75.000 dönüm toprağın sahibi Fahri Tanman mitingi sabote etmek için Konya'dan otobüslerle yüzlerce adam getirtmişti.

Mitingin basılacağı, mitingçilerin dövüleceği tehditleri, hareketin bir komünist hareketi olduğu iddiaları para etmemiş, 16 Nisan günü miting meydanını binlerce köylü doldurmuştur. Ayrıca İstanbul, Ankara, Ege ve Hacettepe Üniversitelerinden öğrencilerin katıldığı mitingde köylü-gençlik dayanışmasının yeni bir örneği daha verilmiştir.

Mitingde konuşan köylüler, topraksızlıktan yakınmışlar, milli bağımsızlığı ve toprak reformunu savunmuşlar, toprak reformunu istemeyenleri, toprak ağalarını, tefe-

(Sayfayı çeviriniz)

cileri, bağımsızlığımıza karşı olanları ve Amerikan emperyalizmini lânetlemişlerdir. Köylüler sorunlarını yanlız konuşmalarla değil, ellerindeki dövizlerle de dile getirmişlerdir. Bu dövizlerde «Bizi savunan üniversite gençliğine saldırmağa hakkınız yoktur», «işçi-köylü-gençlik elele», «toprak işleyenindir», «cephede ölürüz, çiftlikte sürünürüz», «uğruna öldüğümüz toprağı ağalar alıyor», «Ağa-Amerika elele», «Tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye için birleşelim», «Ölmek var dönmek yok», «böyle gelmiş böyle gitmez» gibi cümleler vardı.

Bu hareket, artık köylülerimizin sorunlarının bilincine varmaya başladıklarının delilidir. Mitingin adı, Bağımsızlık ve toprak reformu mitingidir. Mitingde toprak reformu sorununun, milli bağımsızlık sorunundan ayrı düşünülemeyeceği pek çok köylü tarafından belirtilmiştir. Ege'nin uyanık köylüleri, toprak reformunu yapmayan, köylünün büyük çoğunluğunu topraksız ya da az topraklı durumda bırakanların aynı zamanda da milli bağımsızlıktan yana olmadıklarını bilmektedir artık.

Emperyalizmin işbirlikçilerinin iktidarda olduğu yarı-bağımlı bir ülkede toprak reformu yapılamaz. Toprak ağaları, aracılar, tefeciler emperyalizmin yerli ortaklarıdır. Topraksız ya da az topraklı köylülerin yoksulluk içinde kıvranmaları, aracıların, tefecilerin, toprak ağalarının zenginleşmeleri emperyalizmin çıkarmadır. Onun içindir ki emperyalizmin işbirlikçisi iktidarlar yoksul köylüleri korumazlar, toprak ağalarının, aracıların, tefecilerin çıkarlarını savunurlar. Toprak ağalarını savunurken mülkiyet hakkını, tefecileri savunurken teşkilâtlanmamış kredi piyasasını, vurguncu tüccarları savunurken de teşebbüs hürriyetini savunduklarını ileri sürerler. Bütün bunlardan amaç, yerli işbirlikçilerin çıkarlarını koruyarak emperyalizmin ülke üzerindeki sömürüsünün devamını sağlamaktır.

Amerikan emperyalizmine karşı milli kurtuluş hareketinin güçlenmeye başladığı şu sıralarda topraksız ya da az topraklı köylüler sömürcüleri, yani vurguncu tüccarı, tefecileri, toprak ağalarını ve onların arkasındaki Amerikan emperyalizmini görmeye başlamışlardır.

Bu sömürücü takımın sırtını Amerikan emperyalizmine dayadıklarını görmektedirler artık. Ve işbirlikçi iktidarın, ağanın, aracının, tefecinin dostu, topraksız ya da az topraklı köylünün düşmanı olduğu gerçeği ortaya çıkmaktadır.

Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı en önde savaşan gençlik, köylülerle, işçilerle birlikte mücadele etmeye başlamıştır artık. Gelecekte daha örgütlü ve daha güçlü olarak sürdürülecek bu mücadele, Amerikan emperyalizmini, yerli ortaklarını kovmak, tam bağımsızlığı ve demokrasiyi gerçekleştirmek içindir.

Başyazı

BİR DİRENİŞİN ARDINDAN

Baştarafı 3. sayfada

lübü olmuştur. Öğrenci kitlesinin gerçekten aktif lideri o olmuştur. Bütün gün kapılarda nöbet tutan, geceleri tahta sıralar üzerinde üniversiteyi bekleyen, direnişe gerçekten sadık kalan ve hatta bu uğurda açlık grevine giderek hayatlarını koyan sosyalistler olmuştur. Direnişin bu sadık bekçilerinin yanında keskin boykotçu görünüp kişisel çıkarlarını daha üstün görenler ya da işgali savunup yöneticilerin dizlerinin dibinde yönetmelik taslakları hazırlayanlarda olmuştur. Bu kişilerin bundan böyle söyleyecek sözleri yoktur ve böylelerine öğrenci gereken dersi verecektir. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Evet Hacettepeli meseleyi anlamıştır. Özellikle Sosyal Çalışmada, Psikolojide ve Sosyolojide okuyan kardeşlerimiz bu düzen kesin olarak değişmedikçe yani emperyalizm yurdumuzdan kovulup Türkiye Bağımsız ve Demokratik bir toplum haline gelmedikçe kendi meselelerine kesin çözüm yolu bulunamayacağını anlamışlardır. Bu yüzden bütün Hacettepelilerin bundan sonraki mücadelelerinde temel sloganları şu olacaktır :

TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE UĞRUNA BÜTÜN YURTSEVERLER İLERİ.

İLERİ

MİHRİ BELLİ TAHLİYE EDİLDİ

Türkiye emekçilerinin davasını savunduğu için bugüne kadar başına gelmedik kalmayan Mihri Belli, en son Siyasal Bilgiler Fakültesinde verdiği «Türkiye'de karşı-devrim» konulu bir konferanstan dolayı bir süre önce tutuklanmıştı.

Mihri Belli her devirde en tutarlı, en doğru devrimci çizgiyi benimsemiş ve bunun eylemine geçmiştir. Bu yüzden de daima gerici iktidarların boy hedefi olmuştur.

II. Dünya savaşı başladığı yıllarda yurt dışında olan Mihri Belli faşizme karşı direnmek için derhal yurda dönmüştür. O dönemin en ilginç bir yönü de keskin vatansever geçinen kişilerin bir yolunu bulup kapağı Amerika'ya atmak yolunda çaba göstertermeleridir.

O yıllarda vatanı içeriden fethetmek için çaba gösteren saldırgan Alman Faşizminin 5. koluna karşı anti - faşist, kemalist bir örgüt olan İleri Gençlik Birliği kurulmuştu. Mihri Belli bu örgütün kurulmasına önayak olur. 1945 de 80 kadar genç arkadaşı ile birlikte tutuklanır. Bu tutuklanmanın büyük bir kısmı emniyetin tabutluklarında geçer.

1950 de Demokrat Partinin iktidara geçmesiyle perçinlenen karşı - devrim Mihri Belli'yi baş düşman ilân eder ve 167 arkadaşı ile birlikte onu tutuklar. Bu kez Mihri Belli iki yılı emniyetin işkence odaları olmak üzere 7 yıl ağır hapse mahkum olur. Menderes devrinin hemen hemen tümünü hapislerde sürgünlerde geçirir.

27 Mayıs'dan sonra Toprak reformu konusunda yazdığı bir yazıdan dolayı 100 gün hapis yattıktan sonra beraat etmiştir.

18 Aralık 1967 tarihinde Siyasal Bilgiler Fakültesinde verdiği «bugünün Türkiye'sinde devrimci eylem nedir » konulu konferansından dolayıda iki ay tutuklu kalmış ve 5 yıl ağır hapse mahkum olmuştur.

Dik başlı savaşçı Mihri Belli en son yine Siyasal Bilgiler Fakültesinde verdiği «Türkiye'de karşı - devrim» konulu konferansından dolayı tutuklanmışve 2 Mayıs Cuma günü Ankara 2. Ağır Ceza mahkemesindeki ilk duruşmasında tahliye edilmiştir.

İrticaın ardındaki güç :

AMERİKAN EMRERYALİZMİ

Ersen OLGAÇ

(Baştarafı 2. sayfada)

mediğini ve birikimin dışa vurmasını gösterir. Bu tarihi yürüyüşte Hacettepe üniversitesi lâyık olduğu haklı yeri almış ve devrimcilerin saygısını kazanmıştır. Yürüyüşün ertesi günü Hacettepe hakkında basında çıkan yazılardan sadece bir cümleyi buraya almakla yetinelim: «Yollara yığılan Hacettepe öğrencileri Bağımsız Türkiye, Kahrolsun Amerika diye başkent semalarını inlettiler.»

Büyük yürüyüşte atılan sloganlar yığınların, gerçek mücadelenin kime karşı yürütülmesi gerektiğini anladıklarını göstermiştir. Türkiye'de yurtseverler irticaa karşı, yozaba karşı mücadelenin emperyalizm-işbirlikçi burjuvazi - feodal ağa üçlü ortaklığına karşı mücadeleden asla ayrılamayacağını anlamışlardır. Tam Bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye gerçekleşmedikçe Millî Demokratik Devrim tamamlanmadıkça irticaın kökünün kesin olarak kazınamayacağını anlamışlardır. Ve dost düşman şunu da iyice anlamıştır ki bu mücadelede gerici güçler yenik düşeceklerdir. Tıpkı 1922 lerde 1960 larda olduğu gibi. Yeter ki bütün milliciler, bütün içtenlikle «Türküm» diyenler emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ulusal güçbirliğini kurabilsinler.

Bir de şu var: Bu mücadele sosyalizm-kapitalizm mücadelesi değildir. Bu mücadele Türk vatanını sevenle, vatan satıcısı arasındaki mücadeledir. Gerçek Türk milliyetçisi ile milliyetçiliği çıkarları için maske olarak kullananlar arasındaki mücadeledir.

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı yürütülen bu mücadelenin yoğunlaşması ve yurt ölçüsünde genişlemesi için politik eğilimleri ne olursa olsun bütün yurtseverler tek safta güçbirliği safında kenetlenelim. Kenetlenelim ki Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye gerçekleşebilsin.

"TROİ" VE SONRASI

Namlular zehrini kusmadan önce
Tiz bir ses yırttı karanlığı
«Yaşasın Vietnam»
Bir kahredici sessizlik
Ve arkasından
O alışılmış taraka.

Taze bir fidancasına
Bükülüverdi çekik gözlü adam
Yıkılırken toprağına
Gözlerinde o
İnançtan dönmeyenlerin kıvancı
Yanlızca canını veriyordu.

«Troi» derlerdi ona
Köyünün toprağında çalışırken
Tüm etkilerden uzak
Mutlu sayılan bir
Yaşamı vardı belki de

O köylü saflığının yerini
Güçlü bir direnme ateşi aldı
Bir anda buldu kendini
Kendi gibi olanların safında.

Artık ne barut
Ne ateş
Ne de «Buda» sı kalmıştı
Onu sindiren.

Bir çığı gibi
büyüdü
büyüdü
büyüdü
Ve en zirveye varmışken
Sonların en güzeli
En şereflisi
Geldi buldu onu.

Günlerden bir gün
Işığı gören körlerin
Şaşkınlığınca
Olanca
Çıplaklığıyla
Gördü olanı biteni
Ve anladı
Yeryüzünün döndüğünü
Hem de kimler için döndüğünü

Senin maceran bu kadarla
Bitmedi «Troi»
Bak !
Arkanda
Tüm ezilmiş insanlarıyla ülken
Emperyalizme
Bilmem Kaçıncı
Mağlubiyetini tattırıyor.

Ali İhsan ONAR

ÖZÜR

Maddi olanaksızlar ve direniş dolayısıyla yayınımıza ara vermek zorunda kaldık. Bütün arkadaşlardan özür diler, bundan böyle muntazam çıkacağımızı duyururuz. **İLERİ**

İLERİ : Hacettepe Üniversitesi Sosyalist Fikir Kulübünün 15 günlük haber bültenidir. Sayı : 5 - 23 Mayıs1969 - Sahibi : Ergun Aydınoğlu - Yazı İşleri Müdürü : Ersen Olgaç - İdare yeri: Hacettepe Üniversitesi Sosyalist Fikir Kulübü. - Fiatı : 50 kuruş.